

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevni: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirakstjóri: Krisjan Dahl
Bláðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

SEV eigur útspælið

oddagrein

NÓGV hevur verið sagt og skriv-
að um vatnorkuútbýggingina hjá
SEV í Eysturoynni. Og fleiri eru
meiningarnar um hesa útbýgging.
Meðan SEV alla tíðina hevur trád-
hildið um, at teir fremja ta skila-
bestu útbýggingina, so eru tað
fleiri og fleiri, sum hava sett
spurnartekin við hana og hava
víst á aðrar alternativar útbýg-
gingarhættir. Nýggjar kanningar
eru gjørdar, og nógvar frágreið-
ingar eru festar á blað. Saman-
umtikið kann sigast um alt hetta
nýggja tilfarið, at tað jarðleggur
fyri stóran part verandi útbýg-
ging. Sagt verður, at meira
orka hevði fingist burtur úr fyri
minni kostnað, um SEV hevði
lagt útbýggingina í hæddini í
staðin. Og at hetta átti at verið
gjørt frá byrjan av.

HÓAST henda nógva kritikkin, so
tykist tað ikki sum, at SEV tekur
hann í álvara. Í hvussu so er, eru
tekin til, at SEV-leiðslan ikki vil
viðganga, at nakað er skeiðt í ver-
andi útbýgging.

LANDSSTÝRIÐ, sum er landsins
hægsti myndugleiki, hevur eisini
víst stóran áhuga fyrri hesi vatn-
orkuútbýggingini. Sjálvr lög-
maður hevur virkin tikið lut í
tjakinum, tí hann hevur mett tað
av so stórum týðningi, at sam-
felagið fær sum mest burtur úr
eini slíkari útbýgging. Hesin
áhugi lógsmans fyrri einum so stór-
um álvarsmáli hevur fingið and-
støðupolitikarar og eisini leiðslu-
na í SEV at siga, at lögmaður
leggur seg út í viðurskipti hann
einki hevur at gera við.

HESUM eru vit ikki samdir við
teimum í. Tað má vera bæði
skylda og ábyrgd lógsmans og sit-
andi landsstýri at fylgja við, hvat
fyrirferst á einum so týðningar-
miklum øki, sum útbýgging av
okkara vatnorku er.

MEN hvat skal nú alt hetta tjakið
til, tá tað tykist sum um SEV ikki
vil lurta og ikki vil viðganga, at

tað og ráðgevar tess hava borið
seg skeiðt at? Er tá yvirhøvur
neyðugt at brúka kreftirnar til
slíka viðgerð soleiðis sum ein av
limunum í Orkuráðnum herfyri
vísti til!

SEV eigur útspælið segði sami
maðurin í samrøðu við blað her-
fyri. Men enn er einki útspæl
komið frá SEV og ivasamt er, um
nakað kemur. Aftaná fundirnar
við Orkuráðið í seinasta mánað
segði stjóriin í SEV, at teir skuldu
gera ymsar kanningar og metti
hann, at partarnir fóru at møtast
aftur í seinnu helvt av august. Vit
skriva nú 9. september og enn er
einki hent í málinum.

UM somu tíð heldur SEV fram við
útbýgging síni í Eysturoynni sum
um einki var hent. Tað tykist tí
meira og meira greitt, at leiðslan í
SEV als ikki er sinnað til at tosa
um nakra broyting av verandi
projekti.

MEN er SEV ikki ført fyrri at vísa tí
nógva kritikkinum aftur sakliga
og vælundirbygt, so eiga landsins
hægstu myndugleikar at gera
vart við seg. Við verandi saman-
seting av SEV-leiðslu og stýri
freistast ein til at spyrja, um tað
kanska ikki júst er tað, sum SEV
ynskir. Tí gongdin higartil hevur
víst, at SEV í veruleikanum ikki
ynskir at tosa um ta skilabestu
loysnina og ongantið hevur viljað
tað, men heldur ynskir at fast-
halda um sítt fyrri á tann hátt at
provokera sitandi myndugleikar.
Kanska ein slík provokation
kundi komið væl við hjá eini polit-
iskari andstöðu, sum er væl-
umboðað í SEV-stýrinum!

NÚ fáa vit so at síggja, hvat
veiggj er í landsstýrinum. Kann
ein veruliga lata sær alt lynda —
og er tað SEV, sum stýrir land-
inum og ikki landsstýrið?

jamú

Til Føroya Løgting

Á Føroya-ferð síni í aug-
ust 1986 segði Uffe Elle-
mann Jensen, uttanrikis-
ráðharri, í viðtali við
Dimmalætting:

»Bæði heima í Danmark
og eisini her í Føroyum eru
tað fólk, ið vilja vera við,
at hetta alt samalt (t.e.
hermálsliðar útbýggingar)
er kroyst niður yvir føroy-
ingar, uttan at teir eru so
mikið sum eftirspurdur.

Hetta er bara als ikki so, tí
alt er hetta sett upp í sam-
ráð við føroyskar myndug-
leikar.»

Felagið Friu Føroyar
metir, at hesi orð danska
uttanrikisráðharrans als
ikki samsvara við tað, ið
føroyski almenningurin
hevur fingið at vita um
gongdina í hernaðarmálin-
um.

Felagið vendir sær tí

hervíð til Føroya Løgting
við fyrispurningi, um
dansk uttanrikisráðharri-
in sigur sannleikan, tá ið
hann sigur, at øll hernað-
arúrgerð í Føroyum er
sett upp í samráð við fø-
royskar myndugleikar.

Við vón um svar
v. FRIU FØROYOYAR
Arnbjörn R. Thomsen, fm.

Vágssbørn slept uppá fjall

Nú, gott ár eftir at skúla-
gølan í Vági kom fram, er
Vágs Skúli vorðin ein
skinklandi institútion,
ið ongan góðan tykist
eiga.

Flestu faklærdu lærarar
skúlans eru rýmdir í aðrar
skúlar, og Vágs skúla-
nevnd hevur sum eina
neyðloysn fylt skúlan við
vikarum, sum at kalla
ongar praktiskar royndir
hava við undirvising.

Hetta kann á ongan

hátt góðtakast. At tveir
ella trýggir vikarar verða
settir sigur eingin nakað
til, men so nógvir sum teir
í dag eru í tali, er besta
prógvið um ábyrgdarloysi
frá skúlamyndugleikanna
síðu. Sjálvt í framhalds-
deildini í Vágs skúla sita
vikarar og undirvísar.

Hvat sigur Landsskúla-
fyrisingin til hetta? Ella
foreldrafelagið? Ella
landsstýrið? Skal eitt heilt
ættaðlið av vágssbørnum

enda sum analfabetar, ið
ikkil eru førir fyrri at liva í
atomeldini?

Undirritaði ætlar sum
foreldur ikki at sita hend-
ur í favn og siggja, hvussu
litið børnini í Vági verða
vird av føroysku skúla-
myndugleikunum.

Vit foreldur mugu gera
okkurt munagott. Nú.

E.

Hvør er hes in »eini«?

Sat í dag og las viðtalið við
løgmann Atla Dam um
viðurskiptini á Almanna-
stovuni. Helt tað vera so
undarligt at lesa, tí mað-
urin tókst alla tíðina at
benda á ein ávísan »ein«,
sum eftir øllum at døma
alt snúði seg um — hvør
hann var fekk eg nú ong-
antið greiði á.

»Ein meinti nú, «um ein
hevði kunnað fingið at
vita», »ein missir lön» um
»ein ikki ger arbeiði», »ein
má klára seg sum best
hesa tíðina», »ein vildi
royna at hyggja at mál-
inum», »metir ein seg ikki
hava sagt» »hetta er ikki
nakað ein bara kann leypa
út í» »ein má fyrst um-
hugsar» — ja so nógvar
var um henda »eina» at hann
neyvan kann hava verið
heilt aleina.

Álvaratos, væl veit eg
at roynd einaferð varð
gjørt at fáa føroyingar at
siga »ein» í staðin fyrri tað
teir segdu — og siga —
»man», stytting av orð-
inum »maður» (menn-
iskja). Hetta
misednaðist, eins og alt
annað konstruerað mál, tí
hvørki føroyingar ella aðrar
norðonar tjóðir hava
nakrantíð sagt »ein» í hes-
um sambandi. Íslendingar
siga »maður» og hinar
tjóðirnar styttingina
»man», sum føroyingar
eisini gera. »Ein» hvørki
riggar ella tænar nekrum
endamáli uttan orkym-
lani.

Eg veit ikki heldur um
nakra føroyska bygdamál-
isku, har vendingin »ein»
verður brúkt har vit onnur
siga »man». Vit siga eisini

eitt nú »tú», »fólk»
»menn» (vilja vera við) —
ella tað sum hóskar best:
at nevna tað/tey sum sip-
að verður til og ikki sleppa
sær undan ábyrgd við at
brúka tað neutrala (gene-
rella) »man» og líknandi.

Vælsignaðir blaðmenn,
sleppið okkum undan
hasum illa hóskandi orð-
inum. Ikki haldi eg, at fólk
í viðtali sigur hetta, held-
ur man hetta vera nakað,
blaðmenn broyta aftaná —
til tað verða.

Hvat heldur annars mál-
stovnurin um hesa — eftir
minum tykki óføroysku —
vending?

múli

Til mammur og pápar!

Hvi hava tit fingið
tykkum børn? Av misgáv-
um? Ikki planlógð? Hvi
blivu vit so 4 systkin? Tit
hava ikki tíð til okkum í tí
dagliga, tí tit mugu ar-
beiða. Men so kemur
weekendin, pápi drekkur,
tí nú hevur hann fri og má
slappa av. Mamma er eis-
ini troytt, hon má hugsa
um klæðini til komandi
viku, hon kann ongantið
fara út frá okkum, tí vit
tóra ikki at liggja einsa-

møll um náttina. Hon er
kedd, tí pápi altið mi út
við vinunum tá hann
hevur fri. Pápar, tit hava
sjálvr skapt okkum, vit
eru kedd, gráta og leingja-
ast, tí vit eru góð við tykk-
um, men tað er ikki stutt-
ligt altið at hava eina
mammu sum er kedd og
grætur, tí pápi er úti. Vit
føla tað sum tað var nógva
betri, at vit ikki vóru til, tí
so kundu tit gjørt sum tit
vildu.

Kundu ikki øll foreldur
lagt av at ballast hvørja
ferð, tey hava fri?

Ein sonur!